

Sygn. akt: X U 383/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 stycznia 2019 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu

w składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Chlipała - Koziół

Protokolant: Dorota Wabnitz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 stycznia 2019 r. we Wrocławiu

sprawy z odwołania wnioskodawcy (...) **sp. z o.o. we W.**

z udziałem ubezpieczonej **M. L.**

od decyzji pozwanego **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.**

z dnia 13.12.2016 r. znak: (...)

o zasiłek chorobowy

I. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 13.12.2016 r. w ten sposób, że odmawia M. L. prawa do uwzględnienia w podstawie wymiaru zasiłku chorobowego za okres od 11.02.2015 r. do 14.05.2015 r., od 29.05.2015 r. do 28.08.2015 r. i zasiłku macierzyńskiego od 31.08.2015 r. do 28.08.2016 r.:

- dodatku zadaniowego(nagrody za zlecenia dodatkowe) wypłaconego w lutym 2014 r. w kwocie 1200 zł, w czerwcu 2014 r. w kwocie 2000 zł i w grudniu 2014 r. w kwocie 1500 zł,

- dodatku za dojazdy wypłaconego za styczeń 2014 r. w kwocie 552,52 zł, za luty 2014 r. w kwocie 397,12 zł, za czerwiec 2014 r. w kwocie 397,12 zł, za lipiec 2014 r. w kwocie 397,12 zł, za sierpień 2014 r. w kwocie 449,00 zł, za listopad 2014 r. w kwocie 449 zł, za grudzień 2014 r. w kwocie 449 zł,

- nagrody jednorazowej wypłaconej w grudniu 2014 r. w zakresie części obligatoryjnej, tj. w kwocie 270 zł;

II. w pozostałym zakresie oddala odwołanie;

III. znosi wzajemnie koszty procesu między stronami;

IV. orzeka, iż koszty sądowe ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 grudnia 2016 r. (znak: (...)) **Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.** w punkcie I sentencji decyzji przyznał ubezpieczonej M. L. prawo do uwzględnienia w podstawie wymiaru zasiłku chorobowego za okres od dnia 11 lutego 2015 r. do dnia 14 maja 2015 r., od dnia 29 maja 2015 r. do dnia 28 sierpnia 2015 r. i zasiłku macierzyńskiego za okres od dnia (...) r. do dnia 28 sierpnia 2016 r.: 1) dodatku zadaniowego (nagroda za zlecenia dodatkowe) wypłaconego w lutym 2014 r. w kwocie 1 200 zł, w czerwcu 2014 r. w kwocie 2 000 zł i w grudniu 2014 r. w kwocie 1 500 zł; 2) wyrównania wynagrodzenia za okres od stycznia 2014 r. do lipca 2014 r. w kwocie 616 zł; 3) dodatku za dojazdy wypłaconego za styczeń 2014 r. w kwocie 552,52 zł, za okres od lutego 2014 r. do lipca 2014

r. w kwocie po 397,12 zł miesięcznie, za okres od sierpnia 2014 r. do grudnia 2014 r. w kwocie po 449 zł miesięcznie; 4) premii za efektywność (uznaniowej) wypłaconej w grudniu 2014 r. w kwocie 202 zł; 5) premii motywacyjnej kwartalnej wypłaconej za I kwartał 2014 r. w kwocie 1 493,73 zł, za II kwartał 2014 r. w kwocie 1 258,79 zł, za III kwartał 2014 r. w kwocie 1 495,09 zł, za IV kwartał 2014 r. w kwocie 1 513,24 zł; 6) nagrody jednorazowej wypłaconej w grudniu 2014 r. w kwocie 470 zł, zaś w punkcie II sentencji decyzji polecił dokonać (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W. wypłaty wyrównania przedmiotowych świadczeń za ww. okresy wraz z należnymi odsetkami. W punkcie III sentencji decyzji organ rentowy odmówił M. L. uwzględnienia w podstawie wymiaru zasiłków określonych składników wynagrodzenia (nagrody jednorazowej TOK, świadczenia jednorazowego z okazji Dnia Energetyka, dodatku za pracę przy komputerze, ekwiwalentu za taryfę pracowniczą, premii za efektywność).

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że zgodnie z art. 36 ust. 1 ustawy zasiłkowej podstawę wymiaru zasiłku chorobowego przysługującego ubezpieczonemu będącemu pracownikiem stanowi przeciętne miesięczne wynagrodzenie wypłacone za okres 12 miesięcy kalendarzowych poprzedzających miesiąc, w którym powstała niezdolność do pracy. W świetle art. 41 ust. 1 cytowanej ustawy przy ustalaniu podstawy wymiaru zasiłku chorobowego nie uwzględnia się składników wynagrodzenia, do których pracownik zachowuje prawo w okresie pobierania tego zasiłku zgodnie z postanowieniami układów zbiorowych pracy lub przepisami o wynagradzaniu, jeżeli są one wypłacane za okres pobierania tego zasiłku. Organ rentowy dodał, że podstawy wymiaru zasiłku nie ustala się na nowo, jeżeli między okresami pobierania zasiłków zarówno tego samego rodzaju, jak i innego rodzaju, nie było przerwy, albo przerwa była krótsza niż 3 miesiące kalendarzowe. Organ rentowy dodał, że M. L. pozostaje w zatrudnieniu w (...) Sp. z o.o. we W. od stycznia 2013 r. na stanowisku starszego specjalisty ds. księgowości. W maju 2016 r. wpłynął do organu rentowego wniosek ubezpieczonej o przeliczenie podstawy wymiaru zasiłku chorobowego i zasiłku macierzyńskiego od lutego 2015 r. do nadal.

Odnosząc się do wymienionych w punkcie I sentencji decyzji składników wynagrodzenia organ rentowy wskazał, że dodatek zadaniowy (nagroda za zlecenia dodatkowe) przysługiwał pracownikom za wykonywanie dodatkowych, powierzonych im przez pracodawcę zadań, za okres wykonywania tych zadań. Skoro zaś przedmiotowy dodatek przysługuje za pracę, to należy go wliczyć do podstawy wymiaru zasiłków w razie choroby i macierzyństwa w kwocie faktycznie wypłaconej. Organ rentowy wskazał dalej, że w lipcu 2014 r. wypłacony został składnik wynagrodzenia, który stanowił wyrównanie wynagrodzenia zasadniczego za okres od stycznia 2014 r. do czerwca 2014 r. – zatem wyrównanie to należało uwzględnić w podstawie wymiaru zasiłków. Odnośnie dodatku za dojazdy organ rentowy wskazał, że dodatek ten jest świadczeniem dodatkowym otrzymywanym od pracodawcy, rekompensującym różnicę kosztów dojazdu do nowego miejsca pracy w związku ze zmianami organizacyjnymi. Przebywając na zasiłku chorobowym i macierzyńskim, ubezpieczona nie otrzymywała przedmiotowego dodatku, zatem dodatek ten powinien być przyjęty do ustalenia podstawy wymiaru świadczeń za czas choroby i macierzyństwa. Organ rentowy wskazał dalej, że premia za efektywność w całości pozostawała w gestii pracodawcy i zależna była od oceny wkładu pracy w realizację powierzonych obowiązków służbowych, dokonanej przez pracodawcę. Składnik ten, jako przysługujący za pracę, podlega wliczeniu do podstawy wymiaru świadczeń za czas choroby i macierzyństwa. Charakter w całości uznaniowy miała także premia motywacyjna kwartalna. Jej wysokość uzależniona była od indywidualnych efektów pracy, ocenianych przez bezpośrednich przełożonych. W przypadku nieobecności w pracy pracownik mógł nie mieć możliwości wypełnienia postawionych przed nim na dany okres celów i zadań, i w związku z tym mógł nie otrzymać premii. Przedmiotową premię należy zatem wliczyć do podstawy wymiaru świadczeń za czas choroby i macierzyństwa. Odnośnie nagrody jednorazowej organ rentowy wskazał, że była ona przyznawana indywidualnie za realizację dodatkowych zadań, a jej kwota zależała od decyzji przełożonego. Nagrodę tę należy zatem wliczyć do podstawy wymiaru świadczeń.

Odwołanie od opisanej decyzji w zakresie jej punktu I i II wniósł **płatnik składek (...) Sp. z o.o. we W.** (k. 3 – 5).

W uzasadnieniu odwołania płatnik wskazał, że nie zgadza się ze stanowiskiem organu rentowego odnośnie przyznania M. L. prawa do uwzględnienia składników opisanych w decyzji w postaci wymiaru zasiłku chorobowego i macierzyńskiego. Odnośnie nagrody za zlecenie dodatkowe płatnik składek wskazał, że zgodnie z aktami prawa wewnątrzzakładowego, dodatek ten przysługuje za czas choroby i zasiłku chorobowego i nie jest wliczany

do podstawy wynagrodzenia za czas choroby i zasiłku chorobowego. Tym samym dodatek zadaniowy stanowi składnik wynagrodzenia, o którym mowa w art. 41 ust. 1 ustawy zasiłkowej. Odnosząc się do wyrównania wynagrodzenia odwołujący podniósł, że wyrównanie wypłacone zostało wszystkim pracownikom w jednakowej wysokości, niepomniejszonej za okresy pobierania zasiłku, wobec czego nie powinno być wliczone do podstawy wynagrodzenia za czas choroby i zasiłku chorobowego. Dodatek za dojazdy stanowi rekompensatę kosztów dojazdów w związku ze zmianą miejsca pracy, tym samym nie stanowi wynagrodzenia wypłaconego pracownikowi w rozumieniu art. 36 ust. 1 i n. ustawy zasiłkowej. Dodatek ten jest świadczeniem niezwiązanym z oceną pracy. Premia za efektywność to premia pozostająca w gestii pracodawcy, jako część zmienna (uznaniowa) zależna od oceny wkładu pracy w realizację powierzonych obowiązków, dokonywanej przez pracodawcę. Premia ta nie miała związku z przebywaniem na zwolnieniu lekarskim, jej wartość nie była pomniejszana o nieobecności i składnik ten nie powinien być przyjęty do ustalenia podstawy wymiaru zasiłku. Motywacyjna premia kwartalna uzależniona była od indywidualnych efektów pracy, ocenianych przez bezpośrednich przełożonych. O wysokości naliczenia premii dla pracownika decydował przełożony. Wysokość przyznanej premii uzależniona była od oceny wykonania celów lub zadań w danym kwartale. Decydując o wysokości premii przełożony musiał zmieścić się w ramach budżetu przyznanego danej komórce organizacyjnej. Przełożony mógł wykorzystać budżet w całości lub w części. Biorąc pod uwagę powyższe, w ocenie skarżącego składnik ten nie powinien być uwzględniany w podstawie wymiaru zasiłku chorobowego i macierzyńskiego. Nagroda jednorazowa nie była uzależniona od okresu pobierania zasiłku chorobowego i nie powinna być przyjęta do ustalenia podstawy zasiłku.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. wniósł o jego oddalenie z uwagi na brak podstaw prawnych do uwzględnienia odwołania. Organ rentowy podtrzymał argumentację zaprezentowaną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji (k. 7 – 9).

Postanowieniem z dnia 27 kwietnia 2017 r. tut. Sąd uznał się niewłaściwym rzeczowo do rozpoznania niniejszej sprawy i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu we Wrocławiu IX Wydziałowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych (k. 11).

Postanowieniem z dnia 5 czerwca 2017 r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu IX Wydział Ubezpieczeń Społecznych stwierdził swą niewłaściwość rzeczową i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu dla Wrocławia – Śródmieścia X Wydziałowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych (k. 18, 19).

Zarządzeniem przewodniczącego z dnia 10 września 2017 r. M. L. została zawiadomiona o toczącym się postępowaniu jako inna osoba, której praw i obowiązków dotyczy decyzja (k. 62).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

M. L. w dniu 17 marca 2008 r. zawarła umowę o pracę na okres próbny do dnia 16 czerwca 2008 r. z (...) Sp. z o.o. w G., poprzednikiem prawnym (...) Sp. z o.o. we W.. Na podstawie przedmiotowej umowy M. L. została zatrudniona jako księgowa ds. rozrachunków. Od dnia 17 czerwca 2008 r. stosunek pracy istniał w oparciu o umowę o pracę na czas określony, zaś od dnia 17 czerwca 2009 r. – w oparciu o umowę o pracę na czas nieokreślony. Praca miała być wykonywana w G..

W dniu 25 października 2011 r. zawarte zostało pomiędzy stroną pracodawcy a stroną społeczną (organizacjami związkowymi) porozumienie, na mocy którego w przypadku zwiększenia się odległości pomiędzy miejscem zamieszkania pracownika a jego nowym miejscem pracy, pracownikowi miała zostać zrekompensowana różnica kosztów ponoszonych z tego tytułu.

W dniu 29 czerwca 2013 r. M. L. zawarła z (...) Sp. z o.o. we W. porozumienie, na mocy którego miejsce pracy od dnia 26 czerwca 2013 r. określono jako ul. (...), K.. W dniu 1 lipca 2013 r. M. L. zawarła z pracodawcą umowę, na podstawie której pracodawca zobowiązał się do zrekompensowania różnicy kosztów w związku ze zwiększeniem się odległości pomiędzy miejscem zamieszkania pracownika a jego nowym miejscem świadczenia pracy. Rekompensata stanowiła dla pracownika dodatkowe świadczenie otrzymywane od pracodawcy, wyliczone jako równowartość ceny

biletu miesięcznego (...) / (...) obowiązującego w dniu zawarcia umowy, ubruttowioną do wysokości gwarantującej pokrycie ceny takiego biletu. Umowa miała obowiązywać do dnia uregulowania zapisów jej dotyczących w jednolitym Układzie Zbiorowym Pracy. W dniu 20 czerwca 2013 r. M. L. złożyła oświadczenie, zgodnie z którym różnica w kosztach dojazdów ubruttowiona do wysokości gwarantującej pokrycie różnicy kosztów dojazdu wynosiła 349,64 zł. W dniu 26 czerwca 2013 r. M. L. złożyła kolejne oświadczenie, w którym wskazała ubruttowioną kwotę 552,52 zł.

Od dnia 1 lipca 2013 r. wynagrodzenie zasadnicze M. L. wynosiło 2 543 zł brutto, od dnia 1 sierpnia 2014 r. – 2 653 zł brutto, od dnia 1 stycznia 2016 r. – 2 698 zł brutto.

W dniu 1 sierpnia 2014 r. M. L. zawarła z pracodawcą porozumienie zmieniające warunki umowy dotyczącej rekompensaty zwiększonych kosztów dojazdów. Strony porozumienia ustaliły, że w związku ze zwiększeniem się odległości pomiędzy miejscem zamieszkania pracownika a jego nowym miejscem pracy, wynikającym z konieczności dojazdów do pracy do innej miejscowości niż dotychczas, o 41 km w jedną stronę, pracownikowi zostanie zrekompensowana różnica kosztów z tego tytułu. Rekompensata miała stanowić dla pracownika dodatkowe świadczenie otrzymywane od pracodawcy, wyliczone w oparciu o tabelę.

Przełożoną M. L. była H. S..

Dowód: Dokumenty zgromadzone w aktach osobowych M. L. (w załączeniu do akt sprawy), w szczególności:

- umowa o pracę na okres próbny z dnia 17.03.2008 r.;
- umowa o pracę na czas określony z dnia 17.06.2008 r.;
- umowa o pracę na czas nieokreślony z dnia 17.06.2009 r. (także k. 31 akt sprawy);
- porozumienie zmieniające z dnia 29.06.2013 r. (także k. 33 akt sprawy);
- umowa z dnia 01.07.2013 r.;
- porozumienie zmieniające z dnia 11.07.2013 r. (także k. 35 akt sprawy);
- oświadczenie pracownika o różnicy w kosztach dojazdów z dnia 20.06.2013 r. i 26.06.2013 r.;
- porozumienia zmieniające z dnia 31.07.2014 r. (także k. 36 akt sprawy);
- porozumienie stron z dnia 01.08.2014 r. zmieniające warunki umowy dotyczącej rekompensaty zwiększonych kosztów dojazdów;
- porozumienie zmieniające z dnia 28.01.2016 r. (także k. 37 akt sprawy).

Porozumienie zawarte w dniu 25.10.2011 r. (k. 51, 51a)

Wyjaśnienia M. L. (k. 114, 115; płyta CD)

Zeznania świadka H. S. (k. 193 – 195; płyta CD)

Pracownikom realizującym zadania dodatkowe powierzone przez pracodawcę, które wynikają z prac dodatkowo zleconych przez (...) Sp. z o.o., wypłacany był dodatek zadaniowy (§ 1 Załącznika nr 22 do Zakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla (...) S.A. we W.). Dodatek zadaniowy nie był wliczany do średniego wynagrodzenia bazowego ani do podstawy wynagrodzenia za czas choroby. Dodatek ten przysługiwał za czas choroby i zasiłku chorobowego (§ 2 pkt 1 i 2 Załącznika nr 22).

W Porozumieniu dotyczącym negocjacji płacowych w (...) Sp. z o.o. zawartym w dniu 4 lipca 2014 r. przewidziano, że na wzrost wynagrodzeń z tytułu wzrostu inflacyjnego przeznaczona jest 40 zł miesięcznie na etat na obligatoryjne

przeszeregowania wynagrodzeń zasadniczych oraz 15 zł miesięcznie średnio na etat na indywidualny wzrost wynagrodzeń zasadniczych, mający charakter motywacyjny (§ 2 ust. 1). W § 2 ust. 2 ustalono, że każdemu pracownikowi pozostającemu w zatrudnieniu na dzień 30 czerwca 2014 r. wypłacona zostanie premia z tytułu wyrównania inflacyjnego w terminie do 15 lipca 2014 r. w kwocie 616 zł brutto na etat za 7 miesięcy.

W Porozumieniu dotyczącym negocjacji płacowych w (...) Sp. z o.o. zawartym w dniu 7 listopada 2014 r. ustalono zasady wypłaty tzw. drugiej części premii partycypacyjnej. Ta część premii miała charakter uznaniowy, zależny od oceny wkładu pracy w realizację powierzonych obowiązków służbowych, dokonywanej przez pracodawcę (§ 2 ust. 1 Porozumienia).

W Porozumieniu dotyczącym negocjacji płacowych w (...) Sp. z o.o. zawartym w dniu 17 września 2014 r. ustalono, że na wzrost wynagrodzeń z tytułu premii partycypacyjnej przeznaczona jest 167 zł brutto na etat.

Dowód: Porozumienie dotyczące negocjacji płacowych w (...) Sp. z o.o. z dnia 07.11.2014 r. i z dnia 17.09.2014 r. (k. 40 – 43)

Powiadomienie o wpisaniu UZP do Rejestru z dnia 24.10.2007 r. (k. 52)

Porozumienie o stosowaniu w całości w (...) Sp. z o.o. Zakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla (...) S.A. (k. 53, 54)

Protokół dodatkowy nr 1 – 3 do Porozumienia stosowaniu w całości w (...) Sp. z o.o. Zakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla (...) S.A. (k. 55 – 61)

Zakładowy Układ Zbiorowy Pracy dla (...) S.A. we W. z dnia 26.07.2007 r. (w załączeniu do akt sprawy)

Porozumienie dotyczące negocjacji płacowych w (...) Sp. z o.o. z dnia 04.07.2014 r. (k. 88 – 89)

Wyjaśnienia M. L. (k. 114, 115; płyta CD)

Zeznania świadka H. S. (k. 193 – 195; płyta CD)

W obowiązującym u płatnika składek Regulaminie premiowania (Załącznik nr 3 do Regulaminu wynagradzania) przewidziano, że pracownikom przysługuje premia, która składa się z dwóch części – części A płatnej rocznie oraz części B płatnej kwartalnie. Zgodnie z § 2 ust. 1 lit b Regulaminu premiowania, premia motywacyjna kwartalna uzależniona jest od indywidualnych efektów pracy, ocenianych przez bezpośrednich przełożonych. W § 4 cz. II ust. 3 Regulaminu wynagradzania wskazano, że o wysokości naliczenia premii dla pracownika decyduje przełożony, zaś podstawą do naliczenia wysokości przyznanej premii jest rozliczenie celów i zadań, nadto że przełożony obowiązany jest do poinformowania pracownika o stopniu realizacji zadań/celów i wynikającej z tego wysokości przyznanej premii.

Dowód: Regulamin premiowania (załącznik nr 3 do Regulaminu wynagradzania) (k. 46 – 49)

Zeznania świadka H. S. (k. 193 – 195; płyta CD)

W dniu 2 grudnia 2014 r. Zarząd (...) Sp. z o.o. we W. podjął uchwałę Nr 224/ (...), na mocy której postanowił wypłacić nagrodę jednorazową dla pracowników spółki w łącznej wysokości 1 504 110 zł brutto. Nagroda składała się z części obowiązkowej (270 zł brutto na osobę) oraz uznaniowej (§ 3 ust. 1 i 2 uchwały).

Dowód: Uchwała Zarządu Nr (...) Spółki (...) Sp. z o.o. z dnia 02.12.2014 r. (k. 87)

W roku 2014 M. L. była nieobecna w pracy z powodu choroby w okresie od dnia 11 czerwca 2014 r. do dnia 1 lipca 2014 r.

Dowód: Zaświadczenie z dnia 19.06.2018 r. (k. 153)

W okresie od stycznia 2014 r. do stycznia 2015 r. M. L. zostały wypłacone m.in.:

- nagroda za zlecenie dodatkowe – wypłacona w dniu 10 marca 2014 r. w kwocie 1 200 zł, w dniu 10 lipca 2014 r. w kwocie 2 000 zł oraz w dniu 10 stycznia 2015 r. w kwocie 1 500 zł;
- wyrównanie wynagrodzenia – wypłacone w dniu 17 lipca 2014 r. w kwocie 616 zł;
- dodatek za dojazdy – wypłacony w dniu 10 lutego 2014 r. w kwocie 552,52 zł, w dniu 10 marca 2014 r. w kwocie 397,12 zł, w dniu 10 kwietnia 2014 r. w kwocie 397,12 zł, w dniu 10 maja 2014 r. w kwocie 397,12 zł, w dniu 10 czerwca 2014 r. w kwocie 397,12 zł, w dniu 10 lipca 2014 r. w kwocie 397,12 zł, w dniu 10 sierpnia 2014 r. w kwocie 397,12 zł, w dniu 10 września 2014 r. w kwocie 449 zł, w dniu 10 października 2014 r. w kwocie 449 zł, w dniu 10 listopada 2014 r. w kwocie 449 zł, w dniu 10 grudnia 2014 r. w kwocie 449 zł, w dniu 10 stycznia 2015 r. w kwocie 449 zł,
- premia za efektywność (uznaniowa) – wypłacona w dniu 12 grudnia 2014 r. w kwocie 202 zł;
- premia kwartalna – wypłacona w dniu 10 kwietnia 2014 r. w kwocie 1 493,73 zł, w dniu 10 lipca 2014 r. w kwocie 1 258,79 zł, w dniu 10 października 2014 r. w kwocie 1 495,09 zł oraz w dniu 10 stycznia 2015 r. w kwocie 1 513,24 zł;
- nagroda jednorazowa – wypłacona w dniu 12 grudnia 2014 r. w kwocie 470 zł.

Dowód: Zestawienie składników wynagrodzenia (k. 154)

W okresie od dnia 9 stycznia 2015 r. do dnia 14 maja 2015 r. oraz od dnia 29 maja 2015 r. do dnia 28 sierpnia 2015 r. ubezpieczona była niezdolna do pracy z powodu choroby.

W dniu (...) r. M. L. urodziła dziecko. W okresie od dnia 31 sierpnia 2015 r. do dnia 17 stycznia 2016 r. M. L. przebywała na urlopie macierzyńskim, w okresie od dnia 18 stycznia 2016 r. do dnia 28 lutego 2016 r. na dodatkowym urlopie macierzyńskim, zaś w okresie od dnia 29 lutego 2016 r. do dnia 28 sierpnia 2016 r. na urlopie rodzicielskim.

Dowód: Dokumenty zgromadzone w aktach osobowych M. L. (w załączeniu do akt sprawy), w szczególności:

- odpis skrócony aktu urodzenia;
- pismo ws. urlopu macierzyńskiego z dnia 07.09.2015 r.

Wyjaśnienia M. L. (k. 114, 115; płyta CD)

W okresie od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2016 r. M. L. otrzymała m.in.:

- premię motywacyjną kwartalną – za I kwartał 2015 r. w kwocie 131,32 zł; za II kwartał 2015 r. w kwocie 400 zł; za III kwartał 2015 r. w kwocie 667,76 zł;
- nagrodę za zlecenie dodatkowe za okres od dnia 8 marca 2012 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. – wypłaconą w grudniu 2015 r. w kwocie 1 500 zł;
- dodatek za dojazdy – za styczeń 2015 r. w kwocie 449 zł, za październik 2016 r. w kwocie 449 zł, za listopad 2016 r. w kwocie 449 zł, za grudzień 2016 r. w kwocie 449 zł.

Dowód: Zestawienie składników wynagrodzenia (k. 90, 91)

W dniu 24 maja 2016 r. do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wpłynął wniosek M. L. o przeliczenie podstawy wymiaru zasiłku chorobowego i zasiłku macierzyńskiego za okres od stycznia 2015 r. do sierpnia 2016 r.

W toku postępowania wyjaśniającego Zakład Ubezpieczeń Społecznych ustalił, że płatnik składek (...) Sp. z o.o. we W. wypłacił M. L. wynagrodzenie chorobowe za okres niezdolności do pracy od dnia 9 stycznia 2015 r. do dnia 10 lutego 2015 r., następnie zasiłek chorobowy za okres od dnia 11 lutego 2015 r. do dnia 14 maja 2015 r., od dnia 29 maja 2015 r. do dnia 28 sierpnia 2015 r. i zasiłek macierzyński za okres od dnia 31 sierpnia 2015 r. do dnia 28 sierpnia 2016 r. Do ustalenia podstawy wymiaru przedmiotowych świadczeń przyjęto wynagrodzenie zasadnicze, dodatek stażowy, premię roczną za 2013 r., wynagrodzenie za nadgodziny 100 %, dodatek za soboty i niedziele 100 %, dopłatę nadgodzin 100 % oraz dodatek za urlop wypoczynkowy za okres 12 miesięcy kalendarzowych poprzedzających miesiąc, w którym powstała niezdolność do pracy, tj. za okres od stycznia 2014 r. do grudnia 2014 r. Natomiast w podstawie wymiaru przedmiotowych świadczeń nie zostały uwzględnione:

- dodatek za pracę przy komputerze za okres od stycznia 2014 r. do grudnia 2014 r.;
- premia motywacyjna kwartalna wypłacona pracownicy za I kwartał 2014 r. w kwocie 1 493,73 zł, za II kwartał 2014 r. w kwocie 1 258,79 zł, za III kwartał 2014 r. w kwocie 1 495,09 zł, za IV kwartał 2014 r. w kwocie 1 513,24 zł;
- wypłata jednorazowa za lipiec 2014 r. z okazji Dnia Energetyka w kwocie 840 zł;
- wypłata jednorazowa TOK wypłacona w styczniu 2014 r. w kwocie 528,45 zł;
- wyrównanie lipiec 2014 r. w kwocie 616 zł;
- premia za efektywność wypłacona we wrześniu 2014 r. w kwocie 167 zł;
- premia za efektywność (uznaniowa) wypłacona w grudniu 2014 r. w kwocie 202 zł;
- nagroda za zlecenia dodatkowe wypłacona w lutym 2014 r. w kwocie 1 200 zł, w czerwcu 2014 r. w kwocie 2 000 zł i w grudniu 2014 r. w kwocie 1 500 zł;
- nagroda jednorazowa wypłacona w grudniu 2014 r. w kwocie 470 zł;
- dodatek za dojazdy;
- ekwiwalent za taryfę pracowniczą.

Decyzją z dnia 13 grudnia 2016 r. (znak: (...)) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. w punkcie I sentencji decyzji przyznał ubezpieczonej M. L. prawo do uwzględnienia w podstawie wymiaru zasiłku chorobowego za okres od dnia 11 lutego 2015 r. do dnia 14 maja 2015 r., od dnia 29 maja 2015 r. do dnia 28 sierpnia 2015 r. i zasiłku macierzyńskiego za okres od dnia 31 sierpnia 2015 r. do dnia 28 sierpnia 2016 r.: 1) dodatku zadaniowego (nagroda za zlecenia dodatkowe) wypłaconego w lutym 2014 r. w kwocie 1 200 zł, w czerwcu 2014 r. w kwocie 2 000 zł i w grudniu 2014 r. w kwocie 1 500 zł; 2) wyrównania wynagrodzenia za okres od stycznia 2014 r. do lipca 2014 r. w kwocie 616 zł; 3) dodatku za dojazdy wypłaconego za styczeń 2014 r. w kwocie 552,52 zł, za okres od lutego 2014 r. do lipca 2014 r. w kwocie po 397,12 zł miesięcznie, za okres od sierpnia 2014 r. do grudnia 2014 r. w kwocie po 449 zł miesięcznie; 4) premii za efektywność (uznaniowej) wypłaconej w grudniu 2014 r. w kwocie 202 zł; 5) premii motywacyjnej kwartalnej wypłaconej za I kwartał 2014 r. w kwocie 1 493,73 zł, za II kwartał 2014 r. w kwocie 1 258,79 zł, za III kwartał 2014 r. w kwocie 1 495,09 zł, za IV kwartał 2014 r. w kwocie 1 513,24 zł; 6) nagrody jednorazowej wypłaconej w grudniu 2014 r. w kwocie 470 zł, zaś w punkcie II sentencji decyzji polecił dokonać (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W. wypłaty wyrównania przedmiotowych świadczeń za ww. okresy wraz z należnymi odsetkami. W punkcie III sentencji decyzji organ rentowy odmówił M. L. uwzględnienia w podstawie wymiaru zasiłków określonych składników wynagrodzenia (nagrody jednorazowej TOK, świadczenia jednorazowego z okazji Dnia Energetyka, dodatku za pracę przy komputerze, ekwiwalentu za taryfę pracowniczą, premii za efektywność).

Dowód: Dokumenty zgromadzone w aktach orzeczniczych organu rentowego (w załączeniu do akt sprawy)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Odwołanie zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

W zaskarżonej decyzji z dnia 13 grudnia 2016 r. (znak: (...)) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. w punkcie I sentencji decyzji przyznał ubezpieczonej M. L. prawo do uwzględnienia w podstawie wymiaru zasiłku chorobowego za okres od dnia 11 lutego 2015 r. do dnia 14 maja 2015 r., od dnia 29 maja 2015 r. do dnia 28 sierpnia 2015 r. i zasiłku macierzyńskiego za okres od dnia 31 sierpnia 2015 r. do dnia 28 sierpnia 2016 r.: 1) dodatku zadaniowego (nagroda za zlecenia dodatkowe) wypłaconego w lutym 2014 r. w kwocie 1 200 zł, w czerwcu 2014 r. w kwocie 2 000 zł i w grudniu 2014 r. w kwocie 1 500 zł; 2) wyrównania wynagrodzenia za okres od stycznia 2014 r. do lipca 2014 r. w kwocie 616 zł; 3) dodatku za dojazdy wypłaconego za styczeń 2014 r. w kwocie 552,52 zł, za okres od lutego 2014 r. do lipca 2014 r. w kwocie po 397,12 zł miesięcznie, za okres od sierpnia 2014 r. do grudnia 2014 r. w kwocie po 449 zł miesięcznie; 4) premii za efektywność (uznaniowej) wypłaconej w grudniu 2014 r. w kwocie 202 zł; 5) premii motywacyjnej kwartalnej wypłaconej za I kwartał 2014 r. w kwocie 1 493,73 zł, za II kwartał 2014 r. w kwocie 1 258,79 zł, za III kwartał 2014 r. w kwocie 1 495,09 zł, za IV kwartał 2014 r. w kwocie 1 513,24 zł; 6) nagrody jednorazowej wypłaconej w grudniu 2014 r. w kwocie 470 zł, zaś w punkcie II sentencji decyzji polecił dokonać (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W. wypłaty wyrównania przedmiotowych świadczeń za ww. okresy wraz z należnymi odsetkami.

Zgodnie z art. 36 ust. 1 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, podstawę wymiaru zasiłku chorobowego przysługującego ubezpieczonemu będącemu pracownikiem stanowi przeciętne miesięczne wynagrodzenie wypłacone za okres 12 miesięcy kalendarzowych poprzedzających miesiąc, w którym powstała niezdolność do pracy.

Zasadą jest nadto, że do podstawy wymiaru zasiłku wlicza się premie, nagrody i inne składniki wynagrodzenia, przysługujące za okresy miesięczne, kwartalne i roczne (art. 42 ust. 1 – 3 ustawy zasiłkowej).

Powyższa zasada doznaje ograniczenia w art. 41 ust. 1 ustawy zasiłkowej, który stanowi, że przy ustalaniu podstawy wymiaru zasiłku chorobowego nie uwzględnia się składników wynagrodzenia, do których pracownik zachowuje prawo w okresie pobierania tego zasiłku zgodnie z postanowieniami układów zbiorowych pracy lub przepisami o wynagradzaniu, jeżeli są one wypłacane za okres pobierania tego zasiłku.

W ocenie Sądu zapis o pomniejszeniu składnika wynagrodzenia za czas choroby powinien się znaleźć w regulaminie premiowania bądź innym akcie prawa wewnątrzzakładowego. Jeśli go nie ma, przyjmuje się, że pracownik nie zachowuje prawa do tego składnika za okres choroby, zatem wlicza się go do podstawy wymiaru wynagrodzenia chorobowego (zasiłku) w kwocie faktycznie wypłaconej. W przypadku powstania wątpliwości, pracodawca (odwołujący) winien wykazać, że ten składnik wynagrodzenia przysługuje też za czas choroby. Takie stanowisko uwzględnia oba prezentowane przez Sąd Najwyższy kierunki wykładni przepisu art. 41 ust. 1 ustawy zasiłkowej, tj. wykładnię, która nakazuje uwzględniać jedynie literalne brzmienie przepisów prawa wewnątrzzakładowego, oraz wykładnię nakazującą uwzględnianie stanu faktycznego.

Nadto, przy wliczaniu premii do podstawy wymiaru zasiłku, znaczenie w ocenie Sądu ma także indywidualny wkład pracownika w jej osiągnięcie w powiązaniu z zależnością od absencji chorobowej. Jeśli premia zależy od wyników grupy pracowników, np. od osiągnięcia określonej wartości sprzedaży przez cały zespół, a pracownik otrzyma ją w takiej samej wysokości jak inni zatrudnieni, nawet jeśli chorował – nie można jej wliczyć do podstawy wymiaru wynagrodzenia chorobowego (zasiłku). Również gdy premia jest wypłacona wszystkim pracownikom za osiągnięcie dokonane przez zakład pracy (np. zakład otrzymał nagrodę za jakość i z tej okazji każdy pracownik otrzyma 500 zł premii) – nie można jej wliczyć do podstawy wymiaru zasiłku.

Odnosząc powyższe do stanu faktycznego niniejszej sprawy Sąd ustalił, że naliczając podstawę wymiaru zasiłku chorobowego i zasiłku macierzyńskiego za okresy wskazane w zaskarżonej decyzji organ rentowy zasadnie uwzględnił

takie składniki wynagrodzenia jak wyrównanie wynagrodzenia, premię za efektywność (uznaniową) oraz premię motywacyjną kwartalną, a także, częściowo, nagrodę jednorazową.

W przedmiocie wyrównania wynagrodzenia Sąd zważył, że M. L. w lipcu 2014 r. wypłacone zostało wyrównanie wynagrodzenia za okres od stycznia 2014 r. do lipca 2014 r. w kwocie 616 zł. Sąd miał na względzie, że w świetle obowiązujących przepisów prawa, podwyżka wysokości pensji zatrudnionego w zasadzie nie wpłynie na wysokość zasiłku jedynie wtedy, gdy nastąpi podczas pobierania świadczenia. Podstawę wymiaru świadczenia ustala się bowiem z uwzględnieniem przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia wypłaconego za okres wsteczny, tj. za okres 12 miesięcy kalendarzowych poprzedzających miesiąc, w którym powstała niezdolność do pracy. Jeżeli jednak także podwyżka wynagrodzenia dotyczyła okresu wstecznego i objęła ona miesiące, z których ustalano podstawę wymiaru zasiłku, to po wyrównaniu wynagrodzenia należy zdaniem Sądu ponownie ustalić podstawę wymiaru świadczenia i jego wysokość. Wypłacone wyrównanie wynagrodzenia należy oceniać jako wynagrodzenie, które M. L. otrzymałaby w odpowiedniej wysokości w poszczególnych miesiącach, za które przyznano wyrównanie – wówczas nie byłoby wątpliwości, że należy je wliczać do podstawy wymiaru zasiłku. Z tej przyczyny Sąd uznał, że organ rentowy prawidłowo uwzględnił w podstawie wymiaru należnych M. L. świadczeń wyrównanie wynagrodzenia za okres od stycznia 2014 r. do lipca 2014 r. w kwocie 616 zł. W tym zakresie odwołanie płatnika składek nie zasługiwało na uwzględnienie.

Argumentacja płatnika składek była także w ocenie Sądu chybiona odnośnie premii za efektywność (uznaniowej), wypłaconej M. L. w grudniu 2014 r. w kwocie 202 zł. W odniesieniu do tego składnika wynagrodzenia Sąd ustalił, że premia ta, regulowana przez porozumienie dot. negocjacji płacowych z dnia 7 listopada 2014 r., była zależna od oceny wkładu pracownika w realizację powierzonych mu obowiązków. Przyznanie przedmiotowej premii zależało zatem ściśle od wykonania przez pracownika pracy. W aktach prawa wewnątrzzakładowego nie znalazły się przy tym postanowienia, które przyznawałaby pracownikom prawo do tych świadczeń także w okresie pobierania zasiłku, zaś odwołujący nie wykazał, by wypłacił te świadczenia w okresie przebywania przez ubezpieczoną na zasiłku chorobowym i macierzyńskim. Z tej przyczyny zasadnie organ rentowy uwzględnił w podstawie wymiaru zasiłku chorobowego i macierzyńskiego, należnych M. L., wypłaconą ubezpieczonej w grudniu 2014 r. premię za efektywność (uznaniową).

Do podstawy wymiaru należnych M. L. zasiłków należało zdaniem Sądu wliczyć także premię motywacyjną kwartalną, przyznaną ubezpieczonej za kwartały I – IV 2014 r. Jak ustalił Sąd, zgodnie z § 2 ust. 1 lit b Regulaminu premiowania obowiązującego u płatnika składek (załącznik nr 3 do Regulaminu wynagradzania), premia motywacyjna kwartalna uzależniona była od indywidualnych efektów pracy, ocenianych przez bezpośrednich przełożonych. W § 4 cz. II ust. 3 Regulaminu premiowania wskazano, że o wysokości naliczenia premii dla pracownika decyduje przełożony, zaś podstawą do naliczenia wysokości przyznanej premii jest rozliczenie celów i zadań, nadto że przełożony obowiązany jest do poinformowania pracownika o stopniu realizacji zadań/celów i wynikającej z tego wysokości przyznanej premii.

Z powyższego wynika, że ocena przełożonego miała znaczenie dla wysokości premii. Z charakteru przedmiotowej premii wynika nadto, że w razie absencji chorobowej pracownik może nie mieć możliwości wypełnienia postawionych przed nim na dany okres celów i zadań, i w związku z tym nie otrzyma premii lub otrzyma ją w niepełnej wysokości. Przepisy Regulaminu premiowania milczą co do okoliczności przysługiwania premii motywacyjnej kwartalnej za okres niezdolności do pracy i pobierania zasiłku. Odwołujący – płatnik składek – nie wykazał zaś, by ten składnik wynagrodzenia w powyższych okresach wypłacał w wysokości niezależnej od okresu absencji chorobowej. Z zestawienia składników wynagrodzenia wypłaconych w 2015 r. wynika, że premia kwartalna została wypłacona ubezpieczonej za kwartał I, II i III (tj. kiedy ubezpieczona w większości była nieobecna w pracy), ale w dużo niższej wysokości niż w roku 2014, co spowodowane było okresem absencji ubezpieczonej. W roku 2014 r. premia kwartalna została bowiem wypłacona w wysokości: za I kwartał – 1 493,73 zł, za II kwartał – 1 258,79 zł, za III kwartał – 1 495,09 zł, za IV kwartał – 1 513,24 zł. W roku 2015 premia kwartalna wyniosła zaś: za I kwartał – 131,32 zł, za II kwartał – 400 zł, za III kwartał – 667,76 zł. Za IV kwartał roku 2015 ubezpieczona nie otrzymała premii. Powyższe potwierdza, że okres absencji chorobowej wpływał na wysokość otrzymanej premii motywacyjnej kwartalnej. Premia ta była obniżana za okresy nieobecności w pracy, co wynika niewątpliwie z przełożenia absencji chorobowych pracownika na stopień realizacji powierzonych mu zadań i celów.

Sąd zważył dalej, że w grudniu 2014 r. M. L. wypłacona została nagroda jednorazowa w kwocie 470 zł. Z ustaleń Sądu wynika przy tym, że nagroda ta, której zasady przyznawania i wypłaty regulowała Uchwała Zarządu Nr (...) Spółki (...) Sp. z o.o. w sprawie wyrażenia zgody na wypłatę nagrody jednorazowej dla pracowników z dnia 02.12.2014 r., podzielona była na dwie części: I – część obligatoryjna, w kwocie 270 zł brutto na osobę; II – część uznaniowa, w 10 % przeznaczona do dyspozycji zarządu, w 90 % do dyspozycji dyrektorów na indywidualne nagrody dla pracowników. Ubezpieczona otrzymała nagrodę w kwocie 470 zł, czyli 270 zł nagrody obligatoryjnej oraz 200 zł nagrody uznaniowej. W ocenie Sądu przy wyliczeniu podstawy wymiaru zasiłku chorobowego i macierzyńskiego uwzględnić należało wypłaconą M. L. nagrodę jednorazową tylko w części II, tj. części uznaniowej, wynoszącej 200 zł. Obligatoryjna część nagrody została bowiem przyznana każdemu pracownikowi niezależnie od indywidualnego wkładu w osiągnięcia zakładu pracy oraz niezależnie od absencji chorobowych.

Podsumowując, organ rentowy zasadnie przyznał M. L. prawo do uwzględnienia w podstawie wymiaru zasiłku chorobowego za okres od dnia 11 lutego 2015 r. do dnia 14 maja 2015 r., od dnia 29 maja 2015 r. do dnia 28 sierpnia 2015 r. i zasiłku macierzyńskiego za okres od dnia (...) r. do dnia 28 sierpnia 2016 r.:

- wyrównania wynagrodzenia za okres od stycznia 2014 r. do lipca 2014 r. w kwocie 616 zł;
- premii za efektywność (uznaniowej) wypłaconej w grudniu 2014 r. w kwocie 202 zł;
- premii motywacyjnej kwartalnej wypłaconej za I kwartał 2014 r. w kwocie 1 493,73 zł, za II kwartał 2014 r. w kwocie 1 258,79 zł, za III kwartał 2014 r. w kwocie 1 495,09 zł, za IV kwartał 2014 r. w kwocie 1 513,24 zł;
- części nagrody jednorazowej wypłaconej w grudniu 2014 r. w kwocie 200 zł.

W pozostałym zakresie odwołanie okazało się zasadne. Do podstawy wymiaru zasiłku chorobowego i macierzyńskiego za okresy wskazane w zaskarżonej decyzji nie należało bowiem zdaniem Sądu wliczać dodatku zadaniowego (nagrody za zlecenia dodatkowe), dodatku za dojazdy oraz nagrody jednorazowej – w części dotyczącej kwoty przyznanej pracownicy obligatoryjnie.

Odnośnie dodatku zadaniowego (nagrody za zlecenia dodatkowe) Sąd ustalił, że zgodnie z załącznikiem nr 22 (§ 2) do Zakładowego Układu Zbiorowego Pracy, obowiązującego u płatnika składek, pracownik zachowuje prawo do nagrody za czas choroby i zasiłku chorobowego – zatem nagroda ta stanowi składnik wynagrodzenia, o którym mowa w art. 41 ust. 1 ustawy zasiłkowej, i jako taka nie może zostać uwzględniona w wysokości podstawy wymiaru zasiłku chorobowego i macierzyńskiego. Fakt przysługiwania tej nagrody (dodatku) za czas choroby potwierdza okoliczność, że ubezpieczona otrzymała w grudniu 2015 r. nagrodę za zlecenie dodatkowe, trwające jeszcze od 2012 r.

Dodatek za dojazdy uregulowany został porozumieniem z dnia 25 października 2011 r. oraz aneksem z dnia 1 lipca 2014 r. i przysługiwał w związku ze zmianą miejsca pracy z G. na K. oraz zwiększonymi kosztami dojazdu ponoszonymi z tego tytułu przez pracownika. Dodatek za dany miesiąc przysługiwał, jeśli pracownik w tym miesiącu przepracował co najmniej 1 dzień – wówczas dodatek wypłacany był w pełnej wysokości (a nie proporcjonalnie do dni obecności w pracy). W roku 2014 M. L. była nieobecna w pracy z powodu choroby w okresie od dnia 11 czerwca 2014 r. do dnia 1 lipca 2014 r. i za ten okres otrzymała dodatek za dojazdy w pełnej deklarowanej wysokości. W ocenie Sądu okoliczność, że ubezpieczona nie otrzymała przedmiotowego świadczenia w okresie pobierania zasiłku chorobowego i macierzyńskiego nie oznacza, że czas choroby automatycznie wyłącza prawo do ekwiwalentu. Ubezpieczona nie otrzymała ekwiwalentu za ten okres, ponieważ nie poniosła wówczas w ogóle kosztów dojazdu do pracy. Nie było zatem po stronie M. L. zwiększonego kosztu dojazdu do miejsca pracy, który pracodawca winien zrekompensować.

Uwzględnieniu w podstawie wymiaru zasiłku chorobowego i macierzyńskiego nie podlegała w ocenie Sądu także obligatoryjna część nagrody jednorazowej wypłaconej M. L. w grudniu 2014 r., wynosząca 270 zł. Jak bowiem wskazano wyżej, ta część nagrody została przyznana każdemu pracownikowi niezależnie od indywidualnego wkładu

w osiągnięcia zakładu pracy oraz niezależnie od absencji chorobowych i jako taka nie powinna zostać wliczona do podstawy wymiaru świadczeń.

Biorąc pod uwagę powyższe **w punkcie I sentencji wyroku** Sąd zmienił zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 13 grudnia 2016 r. w ten sposób, że odmówił M. L. prawa do uwzględnienia w podstawie wymiaru zasiłku chorobowego za okres od 11.02.2015 r. do 14.05.2015 r., od 29.05.2015 r. do 28.08.2015 r. i zasiłku macierzyńskiego od 31.08.2015 r. do 28.08.2016 r.:

- dodatku zadaniowego (nagrody za zlecenia dodatkowe) wypłaconego w lutym 2014 r. w kwocie 1200 zł, w czerwcu 2014 r. w kwocie 2000 zł i w grudniu 2014 r. w kwocie 1500 zł,
- dodatku za dojazdy wypłaconego za styczeń 2014 r. w kwocie 552,52 zł, za luty 2014 r. w kwocie 397,12 zł, za czerwiec 2014 r. w kwocie 397,12 zł, za lipiec 2014 r. w kwocie 397,12 zł, za sierpień 2014 r. w kwocie 449,00 zł, za listopad 2014 r. w kwocie 449 zł, za grudzień 2014 r. w kwocie 449 zł,
- nagrody jednorazowej wypłaconej w grudniu 2014 r. w zakresie części obligatoryjnej, tj. w kwocie 270 zł.

W pozostałym zakresie odwołanie podlegało oddaleniu, o czym Sąd orzekł jak **w punkcie II sentencji wyroku**.

Zgodnie z art. 61 ust. 1 pkt 1 ustawy zasiłkowej, prawo do zasiłków określonych w ustawie i ich wysokość ustalają oraz zasiłki te wypłacają płatnicy składek na ubezpieczenie chorobowe, którzy zgłaszają do ubezpieczenia chorobowego powyżej 20 ubezpieczonych, z zastrzeżeniem pkt 2 lit. d.

W myśl art. 64 ust. 1 ustawy zasiłkowej płatnicy składek, o których mowa w art. 61 ust. 1 pkt 1, wypłacają zasiłki w terminach przyjętych dla wypłaty wynagrodzeń lub dochodów, a Zakład Ubezpieczeń Społecznych bieżąco po stwierdzeniu uprawnień. Zasiłki te wypłaca się nie później jednak niż w ciągu 30 dni od daty złożenia dokumentów niezbędnych do stwierdzenia uprawnień do zasiłków.

Jeżeli płatnik składek nie wypłacił zasiłku w terminie, o którym mowa w ust. 1, jest on obowiązany do wypłaty odsetek od tego zasiłku w wysokości i na zasadach określonych w ustawie o systemie ubezpieczeń społecznych (art. 64 ust. 2 ustawy zasiłkowej).

W świetle cytowanych przepisów organ rentowy prawidłowo zobowiązał w punkcie II sentencji decyzji płatnika składek do wypłaty wyrównania świadczeń wskazanych w zaskarżonej decyzji wraz z należnymi odsetkami, z zaznaczeniem, że niniejszym wyrokiem Sąd zmienił zaskarżoną decyzję w sposób, o którym mowa w punkcie I sentencji wyroku.

Ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd działał w oparciu o zgromadzone dowody z dokumentów, wskazane w treści uzasadnienia, albowiem ich wiarygodność i autentyczność nie budziła wątpliwości stron ani Sądu, a także w oparciu o wyjaśnienia M. L. i zeznania świadka H. S.. W zakresie przedstawionych przez strony dokumentów Sąd nie skorzystał z Załącznika nr 17 do Zakładowego Układu Zbiorowego Pracy – Z. nabywania dodatkowego świadczenia z okazji Dnia (...) (k. 50), Uchwały Zarządu Nr (...) Spółki (...) sp. z o.o. z dnia 07.12.2015 r. w sprawie wyrażenia zgody na wypłatę premii jednorazowej dla pracowników (...) Sp. z o.o. (k. 164), Porozumienia dotyczącego wzrostu wynagrodzeń w latach 2015 – 2016 w (...) Sp. z o.o. z dnia 23.11.2015 r. (k. 165 – 168, 44 – 45), Uchwały Zarządu Nr (...) Spółki (...) Sp. z o.o. z dnia 17.12.2015 r. w sprawie wyrażenia zgody na wypłatę nagrody jednorazowej dla pracowników (...) Sp. z o.o. (k. 169, 170), Uchwały Zarządu Nr (...) Spółki (...) Sp. z o.o. z dnia 05.01.2016 r. w sprawie wyrażenia zgody na wypłatę nagrody jednorazowej dla pracowników (...) Sp. z o.o. (k. 171) oraz Uchwały Zarządu Nr (...) Spółki (...) Sp. z o.o. z dnia 20.12.2016 r. w sprawie wyrażenia zgody na wypłatę nagrody jednorazowej dla pracowników (...) Sp. z o.o. (k.172, 173) – jako że przedmiotowe dokumenty nie regulowały zasad przyznawania i wypłacania składników wynagrodzenia objętych zakresem zaskarżonej decyzji.

Wyjaśnienia M. L. oraz zeznania świadka H. S. Sąd ocenił jako wiarygodne, ale niemające zasadniczego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. M. L. oraz H. S. wypowiadały się bowiem o spornych świadczeniach w sposób bardzo ogólny,

nie odnosząc się do szczegółowych zasad ich przyznawania i wypłacania – co było zrozumiałe z uwagi na upływ czasu między otrzymaniem przez M. L. przedmiotowych składników wynagrodzenia a momentem składania zeznań przed Sądem.

Orzeczenie o kosztach procesu jak **w punkcie III sentencji wyroku** Sąd oparł o przepis art. 100 zd. 1 k.p.c., biorąc pod uwagę, że żądania płatnika składek zostały uwzględnione tylko częściowo.

O kosztach sądowych jak **w punkcie IV sentencji wyroku** Sąd orzekł posiłkując się brzmieniem art. 98 w zw. z art. 96 ust. 1 pkt 4 w zw. z art. 36 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 623 ze zm.).